

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0003 van 7 januari 2013
in de zaak 2010/0583/SA/1/0549

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Bert ROELANDTS en Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan door mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 juli 2010 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 27 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer [REDACTED], adviseur bij [REDACTED] cvba, namens de heer Johan DE BRUYNE, hierna de aanvrager genoemd, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wachtebeke van 16 februari 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een rundveestal en een loods.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen, gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 oktober 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurent PROOT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en mevrouw ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 5 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wachtebeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *'bouwen van een rundveestal en een loods'*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone, gelegen in agrarisch gebied. Zij zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan, noch in het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 november 2009 tot 11 december 2009, dienen de verzoekende partijen (elk een) bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert gunstig op 26 november 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wachtebeke adviseert gunstig op 18 januari 2010, op voorwaarde van het voorafgaande slopen van de bestaande wederrechtelijke constructies (voorlopige veestallen en berging) en het verlenen van een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning voor de erfverharding.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 5 februari 2010:

“ ...

Evaluatie bezwaren

Het college heeft het bezwaarschrift weerlegd.

Mijn agentschap kan zich daarbij niet volledig aansluiten en is van oordeel dat de bezwaren inzake inplanting, het ontnemen van het groene dieptezicht, de materiaalkeuze van de loods en de onduidelijkheid van de aanleg van de verharding gegrond zijn.

De stal en de loods worden ingeplant achter de woonkavels van de aanpalenden. Door de voorgestelde inplanting wordt hun uitzicht verstoord. De voorgestelde inplanting betekent een visuele hinder voor de aanpalenden.

Het bouwperceel is voldoende groot, de aanvrager woont op kavel [REDACTED]. Indien de stal en de loods worden opgeschoven naar rechts zodat de inplanting wordt voorzien in het verlengde van de aanvrager, zal eveneens worden aangesloten bij de bestaande bebouwing en zal de last niet gelegd worden bij de aanpalenden.

Het materiaalgebruik van de loods (metaalplaten) is vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet verantwoord binnen de omgeving.

Het plan voorziet geen enkele aanduiding van de verharding, noodzakelijk voor de toegangen. Het bouwplan is aldus onvolledig.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Overwegende dat de stal en de loods worden ingeplant achter de woonkavels van de aanpalende eigenaars;

Overwegende dat het bouwperceel voldoende groot is om de stal en de loods in te planten achter de woonkavel van de aanvrager;

Overwegende dat de voorgestelde inplanting een visuele hinder en last betekent voor de aanpalenden;

Overwegende dat de voorgestelde materialen van de loods (metaalplaten) vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet verantwoord zijn binnen deze landelijke omgeving;

Overwegende dat het bouwplan geen aanduiding geeft van de verhardingen, noodzakelijk voor de toegangen;

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wachtebeke weigert bijgevolg op 16 februari 2010 een stedenbouwkundige vergunning.

Tegen dit besluit tekent de aanvrager, vertegenwoordigd door de heer [REDACTED], adviseur bij [REDACTED] cvba, op 18 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 19 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als volgt het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

2.7.3. De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag strekt er in hoofdzaak toe een bestaand landbouwbedrijf over een geringe afstand (+/- 175m) te herlocaliseren.

Er wordt gevraagd een loods van 220m² en een rundveestal van 735m² op te trekken achter een lintbebouwing met vooral residentiële woningen, waaronder de woning van de aanvrager.

De gevraagde gebouwen komen in agrarisch gebied staan en zullen dus zone-eigen zijn.

De woningen waarachter de gebouwen worden opgetrokken staan in een 50m diep woongebied met landelijk karakter en zijn dus ook zone-eigen.

Het is niet evident om zomaar de vestiging van een nieuw landbouwbedrijf (er is reeds een beperkte hoeveelheid stalling en berging aanwezig, doch deze werd zonder vergunning opgetrokken) toe te staan achter een lintbebouwing met zone-eigen residentiële woningen.

Gelet op het feit dat de aanvrager hier zijn woning heeft, dat de gevraagde gebouwen niet te grootschalig zijn en dat er links en rechts nog percelen zijn met bebouwing tot in het agrarisch gebied (zie kadasterplan), waardoor er geen overdreven hinderlijke aantasting van de open ruimte is, kunnen de gevraagde gebouwen principieel aanvaard worden op dit perceel.

Het is evenwel stedenbouwkundig niet aanvaardbaar dat de beide gebouwen volledig achter de links aanpalende residentiële woningen komen te staan en dat dus m.a.w. de lasten (zoals visuele hinder) van de aanvraag grotendeels op de burens afgewenteld worden.

Het beroepschrift bevat een plan met “alternatieve inplanting” van de gevraagde gebouwen, volgens dewelke de rundveestal quasi volledig achter het perceel van de aanvrager komt te staan en de loods weliswaar achter het links aanpalende woonperceel komt te staan, maar dan wel met de kortste zijde op 20m afstand ervan i.p.v. met de langste zijde op 10m afstand ervan zoals in huidige aanvraag. Een dergelijke inplanting is voor de burens minder hinderlijk en laat voldoende afstand voor het aanleggen van de nodige manoeuvreerruimtes. Appellant stelt in het beroepschrift dat de alternatieve inplanting van de rundveestal om “ventilatietechnische redenen” niet gunstig is, het is aan de betrokken architect om hiervoor een oplossing (een gewijzigd ontwerp) uit te werken.

Daarnaast wordt ook opgemerkt dat de oprichting van een nieuwe vestiging enkel toelaatbaar is indien t.o.v. de aanpalende woonpercelen wordt voorzien in de aanleg van een groenbuffer/erfplanting, hetgeen thans niet of onvoldoende in de aanvraag is voorzien. Ingeval de gevraagde gebouwen voldoende uit het straatbeeld en het zicht van de burens afgeschermd worden, zijn de voorgestelde materialen (inclusief de metaalplaten) aanvaardbaar; het gebruik van prefab-elementen laat toe om later (de aanvrager is reeds +/- 49 jaar oud) op een meer eenvoudige wijze de gebouwen aan te passen en/of te verwijderen.

Tenslotte moeten ook de omvang en de aard van de aan te leggen verhardingen op het bouwplan getekend worden, het argument van appellant dat “gezien de bodemgesteldheid (droge zandbodem) hieraan vooralsnog geen nood is”, is niet geloofwaardig.

...

Na de hoorzitting van 18 mei 2010 beslist de verwerende partij op 27 mei 2010 als volgt het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

2.7.3. De goede ruimtelijke ordening

...

Gelet op het feit dat de aanvrager hier zijn woning heeft, dat de gevraagde gebouwen niet te grootschalig zijn en dat er links en rechts nog percelen zijn met bebouwing tot in het agrarisch gebied (zie kadasterplan), waardoor er geen overdreven hinderlijke aantasting van de open ruimte is, kunnen de gevraagde gebouwen principieel aanvaard worden op dit perceel. Alternatieve locaties zullen immers steeds een grotere aantasting van de open ruimte betekenen.

Er wordt vastgesteld dat de geldende afstandsregels worden gerespecteerd.

Het beroepschrift bevat een plan met “alternatieve inplanting” van de gevraagde gebouwen, volgens dewelke de rundveestal quasi volledig achter het perceel van de aanvrager komt te staan en de loods weliswaar achter het links aanpalende woonperceel komt te staan, maar dan wel met de kortste zijde op 20m afstand ervan i.p.v. met de langste zijde op 10m afstand ervan zoals in huidige aanvraag. Appellant stelt in het beroepschrift dat de alternatieve inplanting van de rundveestal om “ventilatietechnische redenen” niet gunstig is.

*Voor eventuele verhardingen dient een afzonderlijke vergunning bekomen te worden.
...”.*

Dit is het bestreden besluit.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep niet.

De Raad onderzoekt ambtshalve de ontvankelijkheid van een beroep, ook bij gebreke van excepties daarover.

De Raad oordeelt echter dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De verzoekende partijen beschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Het staat vast dat, eens het gebouw zal zijn gerealiseerd, een afbraak hiervan onrealistisch is, ook al wordt de vergunning naderhand vernietigd. De praktijk op het

terrein staat mijlenver af van de juridische logica omtrent de gevolgen van een vernietigingsarrest. Uw Raad kan dit vaststaande feit niet negeren bij de beoordeling van het MTHEN.

1. Geluids- en geurhinder

De bestreden vergunningsbeslissing vergunt een rundveestal (35 x 21 m) met een capaciteit van 70 runderen en een loods (11 m x 20 m) voor opslag en verkoop van aardappelen en allerlei materiaal en machines.

Het behoeft weinig betoog dat het gebruik van die gebouwen (runderen zelf, maar ook de activiteiten met machines, tractoren, opslag en verkoop van aardappelen enz.) zal leiden tot aanzienlijke geluids- en geurhinder. 70 runderen produceren immers noodzakelijkerwijs een aanzienlijk geluidsniveau en brengen even noodzakelijkerwijs geurhinder met zich mee. Ook de opslag en verkoop van aardappelen zal geluidshinder met zich meebrengen, al is het maar door aan- en afrijdende wagens van mensen die aardappelen komen kopen.

Bij dit alles dient rekening te worden gehouden met het feit dat de loods (met een breedte van 20 m – hetzij langsheen de volledige breedte van het perceel van de heer en mevrouw [REDACTED] – een diepte van 10 m en een hoogte van 6,42m) en de rundveestal (met een breedte van 35 m – hetzij quasi langsheen de volledige breedte van de percelen van beide verzoekende partijen – een diepte van 21 m en een hoogte van 5,5 m) op amper resp. 34,5 m en 52,5 m van de woning van de eerste verzoekende partij en op resp. 33,6 m en 51,6 m van de woning van de tweede verzoekende partij wordt ingeplant.

Bovendien blijkt uit de vergunde plannen dat diverse gevels van de rundveestal open gelaten worden (principe van de “open frontstal” in functie van een gunstig microklimaat in de stallen en maximaal gebruik van de natuurlijke opwarming/afkoeling in de stallen), zodat de invloeden van geur en lawaai maximaal zullen spelen.

Bovenstaande duidt zeer duidelijk aan dat de leefkwaliteit van de verzoekende partijen aanzienlijk zal worden aangetast: het normaal gebruik van de tuin, en vooral van de terrassen – die momenteel intensief worden gebruikt – zal totaal worden gehypothekeerd, zoniet quasi onmogelijk gemaakt.

In dat verband moet worden benadrukt dat de gebouwen grotendeels zullen worden opgetrokken uit metalen platen, hetgeen niet alleen esthetisch minderwaardig is, maar bovendien een “blikken doos”-effect zal hebben en de geluidshinder aanzienlijk zal versterken.

Dat de hinder die verzoekende partijen hiervan zouden ondervinden onaanvaardbaar is, spreekt voor zich, zeker gelet op de verwachtingen die verzoekende partijen hieromtrent – gelet op de ligging in een vergunde verkaveling met residentieel karakter – redelijkerwijze mochten hebben. Het gegeven dat de gewestplanbestemming woongebied met landelijk karakter is én de vergunde gebouwen worden opgetrokken in landbouwgebied doet hieraan geen afbreuk. Het gaat er immers niet om dat de verzoekende partijen tegen elke oprichting van enige “agrarische constructie” zouden zijn. Het gaat er daarentegen wél om dat de concrete inplanting van de betrokken gebouwen manifest hinderlijk is voor hen, terwijl er duidelijk alternatieve mogelijkheden waren. De verzoekende partijen kunnen derhalve perfect leven met het gegeven dat er een stal en een loods worden gebouwd in hun onmiddellijke omgeving, maar dan wel op een manier

die voor iedereen aanvaardbaar is en in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening (en een “eerlijke verdeling” van de lusten en de lasten impliceert). De verzoekende partijen moesten zich dus niet verwachten aan een dergelijke inplanting.

2. Visuele hinder

Bovendien zullen de gebouwen, ingeplant op resp. 34,5 en 52,5 m van de woning van de eerste verzoekende partij en op 33,6 en 51,6 m van de woning van de tweede verzoekende partij, ontegensprekelijk visuele hinder met zich meebrengen voor de verzoekende partijen.

Waar zij momenteel nog een relatief open zicht hebben op de achtergelegen landbouwgronden, zal dit zicht volledig worden ingenomen door de zijwand van de loods en de rundveestal:

- de tweede verzoekende partij (de heer [REDACTED]) zal worden geconfronteerd met een wand van 20 m breed en 6,42 m hoog langsheen de volledige breedte van zijn perceel en dit op 10 m afstand van de perceelsgrens. Daarachter (op 28 m van de perceelsgrens) zal dan de wand van de rundveestal (met een breedte van 35 m en een hoogte van 5,5 m) oprijzen;
- de eerste verzoekende partij (de heer [REDACTED]) zal worden geconfronteerd met dezelfde wanden van dezelfde constructies op dezelfde afstand, met dien verstande dat hij een zijdelings zicht zal hebben op de loods en niet langsheen de volledige breedte van zijn perceel (zie plannetje hierboven).

In dit verband dient er rekening mee te worden gehouden dat:

- wat betreft de woning van de tweede verzoekende partij ([REDACTED]) de woonkamer, keuken, bureau en badkamer en ook het terras allemaal georiënteerd zijn naar de achterzijde van het perceel en rechtstreeks zicht hebben op de vergunde constructies.
- wat betreft de woning van de eerste verzoekende partij ([REDACTED]) de woonkamer, de keuken, twee badkamers en het terras georiënteerd zijn naar de achterzijde van het perceel en evenzeer rechtstreeks zicht hebben op de vergunde constructies.

Het gegeven dat er reeds een beperkte aantasting is van het open zicht door de aanwezige stal, loods en de hoogstammige bomen, kan hieraan geen afbreuk doen, nu die stal en loods er zonder stedenbouwkundige vergunning – en derhalve illegaal – staan.

Bovendien moet worden benadrukt dat die stal en loods veel kleiner zijn dan de nu vergunde constructies (bestaande loods met een breedte van 12 m en een diepte van 6,25 m) zodat de omvang van het nadeel door de vergunde gebouwen veel groter/ernstiger is dat het nadeel (verlies van zicht) dat nu wordt veroorzaakt door de illegale stal.

Er kan derhalve niet worden geargumenteed dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich nu reeds zou hebben gerealiseerd door de aanwezigheid van de illegale stal, wel integendeel.

Ook de aanwezige bomen – die overigens door de bouwheer zelf werden aangeplant, waarbij de verzoekende partijen zich niet van de indruk kunnen ontdoen dat één en ander “pour les besoins de la cause” gebeurde – kunnen niet verhinderen dat de vergunde gebouwen ernstige visuele hinder zullen veroorzaken. De bomenrij – weliswaar hoogstammige bomen – betreft immers geen gesloten groenscherm (zoals een klassieke haag dit zou zijn), zodat daar nog steeds doorheen kan worden gekeken op een massieve muur van de vergunde rundveestal. Zeker het onderste gedeelte van de bomen heeft weinig takken, zodat er – ondanks de aanwezigheid van de bomen – momenteel wel degelijk nog een zicht kan worden genomen op het achtergelegen landbouwgebied.

Idem dito wat betreft de groenaanplanting (struiken) op de percelen van de verzoekende partijen en het tuinhuisje op het perceel van de tweede verzoekende partij. Die zijn immers niet van aard om een volledige “bescherming” te bieden tegen de aanzienlijke visuele hinder, die gepaard gaat met de vergunde constructies.

De realisatie van de vergunde constructies zal voor de verzoekende partijen dan ook een aanzienlijke visuele hinder met zich meebrengen.
...”

De verwerende partij heeft hier niet op gereageerd door het neerleggen van een nota.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, ook in diezelfde zin mag begrepen worden (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

De verzoekende partijen moeten aan de hand van concrete en precieze gegevens aanduiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij dreigen te ondergaan, hetgeen betekent dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

2.

De Raad oordeelt vooreerst dat het argument van de verzoekende partijen dat een afbraak van de door de bestreden beslissing vergunde gebouwen onrealistisch is, niet volstaat om aan te nemen dat er voor de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is. Bovendien betwisten de verzoekende partijen niet dat de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gelegen zijn in agrarisch gebied, bestemd voor de landbouw in de ruime zin.

De vergunningverlenende overheid moet derhalve zoeken naar een aanvaardbaar evenwicht tussen de residentiële bewoning van de verzoekende partijen enerzijds en de voorziene bedrijvigheid op de in het achterliggend agrarisch gebied gesitueerde percelen anderzijds. Dat er op de betrokken percelen reeds wederrechtelijk kleinere en te slopen gebouwen staan, doet daar geen afbreuk aan. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat de aanvrager zelf ook in dezelfde verkaveling woont als de verzoekende partijen, maar de door de bestreden beslissing vergunde constructies niet in het verlengde van zijn lot gebouwd worden.

De verzoekende partijen baseren zich voor de door hen beweerde aanzienlijke geluids- en geurhinder op de aard van de bedrijfsactiviteit, gekoppeld aan de inplantingsplaats, de afmetingen en het materiaalgebruik, en veronderstellen daarbij ook aan- en afrijdende voertuigen van mensen die aardappelen komen kopen.

Voor de visuele hinder verwijzen de verzoekende partijen opnieuw naar de inplantingsplaats, de afmetingen en het materiaalgebruik, gekoppeld aan de oriëntatie en de inrichting van hun eigen woonhuis, en zij voegen ter illustratie een fotoreportage bij van de achterzijde van hun woningen.

De verzoekende partijen gaan er van uit dat de inplanting achter hun woningen – en niet achter de woning van de aanvrager zelf – per definitie een evident, kennelijk algemeen aanvaard en onbetwistbaar moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt.

Zij maken echter niet aannemelijk dat de door de bestreden beslissing vergunde constructies een dermate ernstige geluids- en geurhinder zullen veroorzaken, die zij niet moeten tolereren.

De verzoekende partijen tonen ook niet aan of het alternatieve voorstel van inplanting qua geluid(s-) en geur(hinder) enig verschil zou opleveren, hetgeen toch opmerkelijk is omdat het hen blijkbaar vooral te doen is om het normaal gebruik van hun tuin en vooral van de – naar hun eigen zeggen - intensief gebruikte terrassen.

In de bij de aanvraag gevoegde begeleidende nota meldt de aanvrager dat er ongeveer 100 ton consumptieaardappelen geproduceerd worden, die in thuisverkoop verkocht worden. De door de bestreden beslissing vergunde loods dient wel voor het bewaren en conditioneren, in goede omstandigheden, ervan, maar uit geen enkel document blijkt dat het de bedoeling is dat mensen ter plaatse komen om aardappelen te kopen. De verzoekende partijen bewijzen het tegendeel niet.

De fotoreportage brengt ten slotte weinig bij in verband met de beweerde zichthinder. Ze toont alleen aan dat de woonhuizen van de verzoekende partijen ramen hebben in de achtergevel op het gelijkvloers en verder een veluxraam in het dak, en brengt verder niets bij over de inrichting van de huizen. Wel blijkt er uit dat beide woningen beschikken over een terras ter hoogte van het maaiveld, maar in verband met het zicht naar het perceel toe, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, is de weergave uiterst schaars.

Met betrekking tot de tweede verzoekende partij laat de fotoreportage wel veronderstellen dat (een deel van) de daken van de door de bestreden beslissing vergunde constructies zichtbaar zal zijn. Met betrekking tot de eerste verzoekende partij kan uit de foto's alleen afgeleid worden dat er, omwille van de verdorde begroeiing, alleen op sommige plaatsen uitzicht zal zijn op deze constructies.

De uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de verzoekende partijen bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen, die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen, niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS